

Tekst: NLB Lied 511: 1,2,5,7

Door goede machten trouw en stil omgeven,
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar,
zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven,
en met u ingaan in het nieuwe jaar.

Wil nog de oude pijn ons hart vernielen,
drukt nog de last van 't leed dat ons beklemmt,
o Heer, geef onze opgejaagde zielen
het heil waarvoor Gij zelf ons hebt bestemd.

Laat warm en stil de kaarsen branden heden,
die Gij hier in ons duister hebt gebracht,
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.

In goede machten liefderijk geborgen
verwachten wij getroost wat komen mag.
God is met ons des avonds en des morgens,
is zeker met ons elke nieuwe dag.

https://youtu.be/sDgtAgyxh_s (Een prachtige en goed zingbare (!) uitvoering van het lied, dat gebaseerd is op het gedicht van Dietrich Bonhoeffer)

Lieve mensen,

We staan op de grens van 2020 en 2021.

Met gemengde gevoelens kijken we terug op het afgelopen jaar.

En met een klein beetje hoop -of misschien nog wel minder dan dat- kijken we vooruit naar het nieuwe jaar.

Die spanning zit ook in het lied, dat we zojuist gehoord hebben.

Dat lied is een gedicht van Dietrich Bonhoeffer. Hij heeft dat gemaakt net voor de jaarwisseling van 1944 en 1945.

Bonhoeffer zat toen in de cel vanwege zijn betrokkenheid bij het verzet tegen de nazi's.

En vanuit die koude en kille cel schrijft hij dan

- over goede machten die hem trouw en stil omgeven,
- over zijn verlangen om weer samen te zijn met zijn geliefden en om met hun het nieuwe jaar in te gaan
- over kaarsen die warm en stil branden,
- over vrede en geborgenheid
- en over getroost verwachten van wat komen gaat.

Ja, dat zijn toch woorden, waar je stil van wordt.

Ik bedoel, hoe kun je zoiets op papier krijgen, als je moet vrezen voor je leven.

Hoe kun je dat zo verwoorden op een plek, waar geen enkele warmte en waar geen spoortje geborgenheid is.

Zou jij dat kunnen?

Als mijn bedrijf op de rand van de afgrond staat, zou ik het dan ook zo kunnen zeggen: Door goede machten trouw en stil omgeven?

Als je het afgelopen jaar alleen maar tegenslagen hebt gehad?

Als het een jaar is geweest, dat je het liefst zo snel mogelijk zou willen vergeten?

Als je met zoveel pijn en verdriet zit?
Als de last van het leed zo op je drukt dat je je klemgezet voelt?
Als je je bang, onzeker en opgejaagd voelt?

En dan kunnen zeggen: Door goede machten trouw en stil omgeven.
En ook nog: In goede machten liefderijk geborgen

Dietrich Bonhoeffer kon dat.

En weet je waarom?

Omdat hij in die cel voelde, omdat hij wist, dat zijn geliefden -zijn verloofde, zijn ouders, zijn vrienden, zijn collega's- voor hem baden en voortdurend aan hem dachten. Zij waren die goede machten die trouw en stil om hem heen waren. Zij waren voor hem de engelen, die voor hem opkwamen. De engelen als een warme deken om hem heen. De engelen als kaarsen in de nacht.

En in die engelen -in die goede machten- zag Bonhoeffer ook iets van God.

Van die God die met hun is.

Met hem in de cel.

Maar ook met zijn geliefden en met alle mensen op deze aarde.

Ja, God is met ons des avonds en des morgens,

is zeker met ons elke nieuwe dag.

Daardoor wist hij zich liefderijk geborgen.

Daardoor kon hij getroost verder kijken en verwachten wat komen mag.

Getroost.

Dat is met hoop.

Met houvast.

Dat is met al die mensen om hem heen.

Dat is met zijn God, die door alles heen voor hem zorgt, hem vasthoudt en hem ook nog zoveel zegeningen geeft.

Kijk maar naar die goede machten om hem heen.

Kijk maar naar al die mensen die God als engelen inschakelt.

Weet je, dat vind ik zo mooi hè.

Bonhoeffer brengt God op deze manier zo dichtbij.

Hij maakt het heel concreet.

God is niet de God, die daar ergens is.

Maar Hij is heel dichtbij. Hij komt naar ons toe door mensen heen.

Door goede machten heen, die iets laten zien van God.

Door engelen heen, die iets reflecteren van het licht van God.

Lieve mensen, we sluiten samen een heel bewogen jaar af.

2020 was in vele opzichten een moeilijk jaar.

Wereldwijd.

Maar ook in het leven van veel geliefden zijn er ingrijpende dingen gebeurd.

Misschien ook wel in uw leven en sluit u een heel beladen jaar af.

Daarom steek ik nu deze kaars aan.

Een kaars voor al die mensen, die dit jaar zo hard geraakt zijn.

Een kaars voor u met uw verdriet en voor jou met jouw rouw.

Een kaars die licht en warmte verspreid.

Licht en warmte dat je zo goed kan doen, juist als het zo donker en koud wordt in je leven.

Licht en warmte door de herinneringen aan de mensen die je zo mist. Herinneringen die je misschien helpen, die je goed doen en die je opbeuren.

Licht en warmte door die mensen heen, die er voor je waren juist toen je dat zo nodig had. Dat kaartje, de aandacht, een luisterend oor of ondanks alle maatregelen toch even die hand op je schouder.

Dat zijn toch zegeningen.

Knipogen van God.

God, die dichterbij is dan wij vaak denken.

God die laat weten: Ik ben erbij. En wat er ook gebeurt, in mijn hand ben je geborgen. Ben je echt geborgen. Daar kan niets en niemand jou uit krijgen.

Ik moet denken aan de woorden uit een psalm.

Psalm 90. De oudejaarsavondpsalm.

Ik lees er een paar verzen uit voor:

*Heer, u bent ons een toevlucht geweest
van geslacht op geslacht.*

*Nog voor de bergen waren geboren,
voor u aarde en land had gebaard -
u bent, o God, van eeuwigheid tot eeuwigheid.*

Ja, die woorden, wat zijn die toch mooi.

Die doen iets met mij.

U bent ons een toevlucht geweest.

Dat wil zeggen: Hij is een plek waar je kunt schuilen en waar je kunt huilen.

Een plek waar je veilig bent. Bij die God die jou doorgrondt en die jou kent.

Een plek bij Hem, die boven alles staat

en die door alles heen met je meegaat.

Een plek bij de Vader die ook voor jou zijn zoon heeft gegeven

om ook jou troost en houvast te geven en het eeuwige leven.

Bonhoeffer kende die plek en hij wist zich geborgen. Dat wist hij ook toen zijn vonnis werd voltrokken op 9 april 1945 en er eind werd gemaakt aan zijn leven. Hij was toen nog maar 39 jaar. Zijn laatste woorden waren: *Dit is het einde, voor mij het begin van het leven.*

Dat is wat, hè. Maar Bonhoeffer kon dat zeggen door zijn geloof in God. Door zijn geloof in Jezus Christus, die ook voor hem was gestorven en die ook voor hem aan de andere kant van de dood was opgestaan. En daarmee had zijn verlosser ook voor hem de weg gebaad naar het leven. Naar het eeuwige leven.

In goede machten liefderijk geborgen
verwachten wij getroost wat komen mag
God is met ons des avonds en des morgens
is zeker met ons elke nieuwe dag.

Ik wens u en jou een goede jaarwisseling toe
en folle lok en seine yn it nije jier.

AMEN

Piet Hulshof
Jubbega, 31 december 2020